

læggelse“ indsættes: „har eller kan skaffe sig Raadighed“.

8) I 3die Stykke efter 1ste Punktum indskydes: „Den Omstændighed, at den af en Besidder anviste Jord eller nogen Del deraf er overdraget en anden til Brug, naar dette er sket forud for dette Lovforslags Forelæggelse, skal ikke være til Hinder for Jordens Antagelse i ovennævnte Øjemed. Saadanne Arealer skal, naar der ikke er truffet anden Aftale mellem de interesserede Parter, afleveres, efterhaanden som deløbende Brugskontrakter ophører. De udpegede Arealer kan, saa længe de ikke er afleverede, med Nævnets Samtykke ombyttes med anden lige saa god Jord fra andre større Avlsbrug“.

Af *Flertallet under Nr. 2:*

9) I 4de Stykke ændres i 1ste—10de Linie: „Erstatningen for . . . er endelig“ til: „Erstatningen for den afstaaede Jord fastsættes af Vurderingsraadet (jfr. Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 § 9) til en Værdi, svarende til den Pris, som en forstandig Køber maatte antages at ville give for Jorden, saafremt den tilhørte en middelstor Bondegaard“.

Af *Mindretallet under Nr. 1:*

10) I 4de Stykke ændres i 1ste—10de Linie: „Erstatningen for . . . er endelig“ til: „Erstatningen for den til Afstaaelse bestemte Jord fastsættes, saa snart den er udpeget, af Vurderingsraadet (jfr. Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 § 9), til en Værdi, som en forstandig Køber maatte antages at ville give for Jorden, saafremt den tilhørte en middelstor Bondegaard“.

Af *Udvalget:*

11) 5te Stykke, Linie 3. Efter Ordet „Lempelser“ tilføjes: „Hvis et Majorat bestaar af en enkelt Hovedejendom med Tiliggende, maa Jordafstaaelsen til Staten ikke fordres i et saadant Omfang, at Jorden og Bygningerne kommer til at staa i Misforhold til hinanden“.

Af *Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:*

12) I sidste Stykke, 4de Linie, indsættes efter „kan Ejeren“ følgende: „, forsaavidt

de ikke falder ind under Lov Nr. 373 om Fæstegodsets Overgang til Selveje m. v. af 30. Juni 1919 § 1,“.

13) Som sidste Stykke i § 3 sættes: „De til Frigørelsens Gennemførelse nødvendige Forarbejder skal fremmes, selv om Ejendomsskyldvurderingen endnu ikke maatte være foretaget eller tilendebragt.“

Til § 4.

Af *Mindretallet under Nr. 1:*

14) Paragraffen affattes saaledes: „Besiddelsen overgaar til fri Ejendom for den Besidder, der er Indehaver af Lenet, Stamhuset, Majoratet eller Fideikommisset paa det Tidspunkt, hvor der ikke mere findes nogen Successor, som er født forud for denne Lovs Ikrafttræden.

I dette Øjemed skal de ved Frigørelsen tilbageblivende Ejendomme og Kapitaler vedblive være undergivne Lenskontrollen, indtil de overgaar til fri Ejendom.“

Til § 5.

Af *Udvalget:*

15) Andet Stykke affattes saaledes: „Med den ovenfor nævnte Begrænsning er det frit tilladt at dele Majoratets Skovejendom, naar det skovbevoksede Areal er 300 Hektar eller derunder, og hvor mere end 300 Hektar er bevokset med Skov, er det — med samme Begrænsning — frit tilladt at fraskille indtil 20 pCt. af det samlede Skovareal, medens Resten ikke maa deles i Ejendomme (Dele) paa under 600 Hektar, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Landbrugsministeren foreskriver de nærmere Regler for Gennemførelse af det i Forordningen af 27. September 1805 § 18, sidste Stykke, ommeldte Tilsyn og paa-ser, at Skovenes Grænser er tydeligt mærkede, saavel i Terrænet som paa de til Ejendommen hørende Kort.

Den Sædegaardsejerne ved Forordningen af 21. Maj 1845 § 27 tillagte særlige Testationsret skal fremtidig gælde for de af Majoraterne opstaaede Skovejendomme.“

Til § 6.

Af *Udvalget:*

16) 3die Stykke udgaar.